

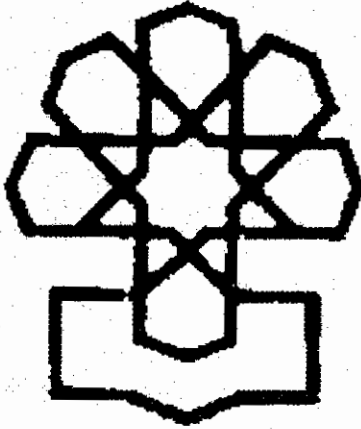
شماره ترتیب چاپ: ۸۲۸
شماره چاپ سابقه: —
شماره دفتر ثبت: ۳۳۲

دوره ششم - سال دوم
۱۳۸۰-۱۳۸۱
تاریخ چاپ ۱۳۸۰/۶/۱۰

گزارش کارشناسی درباره لایحه:

اصلاح قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت

کمیسیون‌های ارجاعی اجتماعی - اقتصادی

شماره مسلسل: ۶۲۱۴
کدموضوعی: ۲۰۰

معاونت پژوهشی
آبان ۱۳۸۰

کار: دفتر مطالعات برنامه و بودجه

گزارش کارشناسی درباره لایحه:

**اصلاح قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و
بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت**

کد موضوعی: ۲۰۰

شماره مسلسل: ۶۲۱۴

دلایل ضرورت لایحه

دولت در مقدمه توجیهی این لایحه، دلیل در خور توجیهی برای ارائه لایحه بیان نکرده، اما از مفاد لایحه چنین استنباط می‌شود که هدف از ارائه آن، محدود کردن پرداخت پاداش پایان خدمت موضوع ماده ۱ قانون پرداخت پاداش... (مصوب ۱۳۷۵) به کارکنانی که بیش از سی سال سابقه خدمت دولتی دارند و عدم احتساب سوابق خدمت مازاد بر سی سال در محاسبه پاداش پایان خدمت بوده است تا بدین ترتیب دولت از طریق اصلاح قانون دائمی فوق مجبور به درج آن به عنوان تبصره در قانون بودجه سالانه نشود.

در صورت عدم تصویب این لایحه، دولت باید خدمت مازاد بر سی سال را معادل سال‌های خدمت براساس آخرین حقوق و مزایای پرداختی - که کسور بازنشستگی از آن کسر می‌گردد - به عنوان پاداش به ذی‌نفع پرداخت کند.

ابهامات لایحه

۱. متن لایحه ارائه شده بدون در نظر گرفتن مفاد قانون اصلاح قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت (مصوب ۱۳۷۶/۹/۱۶) تنظیم شده است، بدین توضیح که به موجب بند ۲ قانون فوق، متنی به عنوان تبصره ۳ به ماده ۱ قانون مصوب ۱۳۷۵/۲/۲۶ اضافه شده و لذا متن این لایحه باید به عنوان تبصره ۴ به ماده ۱ قانون ۱۳۷۵ اضافه شود.

۲. مقدمه توجیهی اصولاً با مفاد و ماهیت قانون پرداخت پاداش خدمت... مطابقت ندارد؛ زیرا این قانون اصولاً در قوانین بودجه کل کشور منظور نشده و همواره به صورت یک قانون

مستقل تلقی شده است. به بیان دیگر، متن پیشنهادی لایحه اصولاً جزء تبصره‌های بودجه نبوده تا از طریق دائمی کردن آن، کاهش تبصره‌های بودجه مورد نظر باشد.

۳. مفاد تبصره ۱ ماده ۱ قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و... (مصوب ۱۳۷۵) و نیز مفاد تبصره ۳ الحاقی به ماده مزبور، موضوع بند ۲ قانون مصوب ۱۳۷۶ با متن اولیه ماده ۱ قانون ۱۳۷۵ همخوانی داشته، اما چون مفاد ماده ۱ قانون ۱۳۷۵ متعاقباً به موجب ماده ۷ قانون «اصلاح پاره‌ای از مقررات مربوط به حقوق بازنشستگی، بانوان شاغل، خانواده‌ها و سایر کارکنان» (مصوب ۱۳۷۹/۲/۱۳) اصلاح گردیده، مفاد تبصره ۱ و ۳ ماده مزبور با مفاد اصلاحیه همخوانی ندارد و باید در همان زمان (۱۳۷۹/۲/۱۳) مورد بازننگری قرار می‌گرفت. به عبارت دیگر تنظیم‌کنندگان لایحه به قوانین و اصلاحیه‌های بعد از قانون پرداخت... ۱۳۷۵ اشراف کامل نداشته و به جای آن‌که تبصره پیشنهادی به ماده ۷ قانون اصلاح پاره‌ای... ۱۳۷۹ اضافه گردد به اشتباه به قانونی اشاره شده که عملاً منسوخ شده است.

پیشنهادها

متن لایحه پیشنهادی دولت باید به عنوان اصلاحیه قانون «اصلاح پاره‌ای از مقررات مربوط به حقوق بازنشستگی، بانوان شاغل، خانواده‌ها و سایر کارکنان (مصوب ۱۳۷۹/۲/۱۳)» ارائه شود. لذا پیشنهاد می‌شود لایحه فوق به صورت زیر ارائه شود:

لایحه الحاقی یک تبصره به ماده ۷ قانون اصلاح پاره‌ای از مقررات مربوط به حقوق بازنشستگی، بانوان شاغل، خانواده‌ها و سایر کارکنان، مصوب ۱۳۷۹.

ماده واحده: متن زیر به عنوان تبصره به ماده ۷ قانون اصلاح پاره‌ای از مقررات مربوط به حقوق بازنشستگی، بانوان شاغل، خانواده‌ها و سایر کارکنان (مصوب ۱۳۷۹/۲/۱۳) الحاق می‌شود.
تبصره: خدمت مازاد بر سی سال در پرداخت پاداش موضوع این قانون قابل احتساب نخواهد بود.